

СПІВПРАЦЯ ОСВІТИ І БІЗНЕСУ У ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ

Зараз, у час економічної кризи в Україні та загострення конкурентної боротьби українських ВНЗ за абітурієнтів, особливої важливості набуває питання підвищення конкурентоспроможності випускників вітчизняних вузів на ринку праці. Такого ефекту можна досягнути через посилене залучення бізнесу в освітній процес, при цьому також підвищиться рівень практичної спрямованості отриманих студентами знань.

На сьогоднішній день представники бізнесових кіл у межах співпраці з освітніми інституціями в основному займаються проведенням стажувань, ярмарок вакансій, ознайомчих лекцій, добровільних тренінгів, онлайн-курсів тощо.

При цьому великий бізнес, у якого є постійна потреба у кваліфікованих кадрах, досі залишається недостатньою мірою залученим у розробку навчальних програм з дисциплін, знання яких найбільшою мірою необхідні їх робочому персоналу. Корисними могли б бути як дорадча діяльність щодо оновлення курсів існуючих дисциплін, так і консультації стосовно необхідності розробки нових специфічних курсів, знання яких могли б значно підвищити цінність майбутніх випускників для окремих галузей чи сфер підприємництва. Додатковим мотиваційним чинником у залученні до цього процесу повинен стати той факт, що деякі компанії вже мають досвід розробки власних курсів, зачасти на онлайн платформах, яким, однак, часто не вистачає саме теоретичного осмислення і достатніх можливостей апробації засвоєності даних курсів слухачами. Звідси, також впливає і доцільність залучення вже самої академічної спільноти до розробки таких курсів для підприємств, що дозволило б їй як залучити додаткові фінансові ресурси, так і краще зрозуміти вимоги бізнесу щодо необхідного пакету знань майбутніх випускників.

Сьогодні українські економічні університети все частіше долучають до навчального процесу різноманітні програмні продукти у вигляді бізнес-ігор і симуляторів. Є можливість проводити навчальні курси із залученням таких продуктів у співпраці з представниками українського бізнесу, який міг би таким чином проводити відбір серед студентів задля прийому переможців у майбутньому для проходження стажування.

Також корисним для засвоєння практичних знань і навичок є епізодичне залучення представників бізнесу в межах наявних у ВНЗ предметів до проведення лекцій і семінарських занять на теми, що відповідають діяльності таких представників. При цьому робота на семінарах може бути навіть ефективнішою завдяки глибшому залученню студентів до обговорення і їх більшій інтерактивності.

Сучасною тенденцією у провідних університетах світу стало залучення студентів до комерційної дослідницької діяльності в інтересах університету за додаткову винагороду [1]. Така практика дозволяє університету залучати додаткові грошові ресурси та покращувати ділові навички студентів при проведенні конкретних досліджень на замовлення бізнесу.

Таким чином, попри наявність певного рівня співпраці освітніх кіл з бізнесовими, ми бачимо, що залишаються доволі широкі можливості до її поглиблення, до того ж на взаємовигідних умовах, коли виграють усі сторони процесу: студенти, що отримують практичніші навички та знання, майбутні роботодавці, що матимуть змогу виховати «під себе» майбутніх кваліфікованих працівників і вузи, що зможуть отримувати додаткове фінансування та випускатимуть конкурентоспроможніших на ринку праці фахівців.

Література

1) Бізнес та освіта: партнерство заради майбутнього, Фармацевт Практик, 03.11.2014, [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://fp.com.ua/news/biznes-ta-osvita-partnerstvo-zaradi-maybutnogo/>

Колотило О.Д., к.е.н.,
доцент кафедри страхування

ПАРТНЕРСЬКИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ З УРЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВИХ ЗБИТКІВ

В умовах інтенсивного щоденного примноження інформаційної бази даних людських знань, нагальною стає проблема опрацювання оптимізованої структури навчального процесу вищої школи, з метою підготовки максимально ефективних та конкурентоспроможних фахівців.

Ще кілька років тому вітчизняним працедавцям було достатньо диплому відомого вітчизняного ВУЗу, що передбачало класичний (базовий) рівень підготовки молодого фахівця. Зарегламентованість, жорсткий контроль і консерватизм тодішніх методик навчального процесу ДВНЗ, унеможлилювали його адекватну реакцію на новації та інновації, що відбувалися у світовій економіці та їх своєчасну імплементацію у набуття практичних професійних навичок студентами. То ж, працедавці віддавали перевагу самостійно реалізовувати програми додаткового (поглиблено-спеціалізованого) навчання виключно своїх молодих кадрів. Подібний екстенсивний підхід до забезпечення навчального процесу був обумовлений освітньо-економічними особливостями менталітету переважної частини населення пострадянських країн.

Натомість, в умовах перманентної вітчизняної кризи, що лише поглиблюється з року в рік, фінансові ресурси суспільства зазнали значних втрат. Вітчизняний бізнес і працедавці вже не можуть, як колись, дозволити собі витратити кошти на самозабезпечення необхідного їм професійного рівня підготовки молодих спеціалістів. Зростання конкуренції на внутрішньому та зовнішньому ринках обумовило появу нової вимоги у вітчизняних працедавців до випускників ВНЗ – набуття практичних навичок і вмінь до постійного самонавчання та самовдосконалення. Саме ця здатність може забезпечити стабільне професійне зростання спеціаліста у продовж усього його життя. Логічно, що виявлення та підготовка такого високопрофесійного молодого спеціаліста можлива лише за умови активної взаємо-інтегрованої співпраці, як досвідом, так і фінансами, креативних представників вітчизняного бізнесу та академічної спільноти.

У рамках реформування навчального процесу вітчизняної вищої школи, на кафедрі страхування, зокрема, була впроваджена нова вибіркова дисципліна «Ризик-менеджмент у страхуванні». Вже на етапі її апробації до навчального процесу висловили бажання долучитися високопрофесійні практики зі світової лос-аджастерської компанії «Канінгем@Лінсі». Власний понад десятирічний практичний досвід, щодо попереднього огляду об'єкту страхування, визначення його вартості, встановлення обставин страхової події, розрахунку збитку та страхового відшкодування з усіма технічними та юридичними особливостями урегулювання страхових збитків, що був наданий А. Семеновим, став неоціненним новаційним здобутком нашого спільного навчального процесу. Практичні творчі завдання, які мали можливість опрацювати студенти стаціонару, дали їм нагоду не лише оволодіти практичними професійними навичками лос-аджастера (що досі не описані в жодній вітчизняній професійно-навчальній літературі), а й відчутти власну відповідність рівню професійних вимог, інтенсивності та відповідальності, що сьогодні до них, як пошукачів роботи, висуває вітчизняний і міжнародний страховий ринок.

Наш партнерський досвід також виявив ряд невідповідностей в очікуваннях, як у студентів, так і у бізнес-викладачів. Причину ми вбачаємо у відсутності практичної реалізації принципу дитино-центризму у середній школі. У результаті, невміння та небажання самонавчання вітчизняної молоді є базовою перепорою до реалізації студоцентризму сьогодні у вищій школі.

*Кожушко С.І., к.ю.н., доцент кафедри
цивільного та трудового права*

ДОКТРИНА СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ПІДГОТОВЦІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ

Процес наукового пізнання законів теорії організації (закон синергії) і теорії управління, координується і користується логікою, відповідно до якої керуюча підсистема повинна бути створена більш складно (злагоджено), ніж керовані. Тобто, сучасна доктрина соціальної відповідальності може розглядатися як трансформація системи процесу управління – симбіозу економічних механізмів, правових норм і соціальних інститутів у підготовці конкурентоспроможних фахівців.

Проблеми відносин бізнесу і суспільства відбиваються у наукових і громадських дискусіях із зазначених питань, перетворюються на загальновизнану тему, підставою яких є: економічні, соціальні та політичні процеси на рівні світового масштабу у метаморфізмі (грецьк. *metamorphoōmai* – зміна) пошуку оптимальних шляхів подолання глобальної кризи.

Соціально відповідальний бізнес, у сучасному розумінні, стає тією глобальною силою, що може впливати на якість соціально-регулятивної системи: від розробки кількісної моделі прогнозування потреб у професійних навиках і кваліфікаціях до трудового життя, соціальної захищеності працівників тощо.

Доктрина соціальної відповідальності – альтернатива зміни юридичної відповідальності на соціальну, заради важливих інтересів суспільства. За логікою Ю. М. Петрушенка, з якою важко